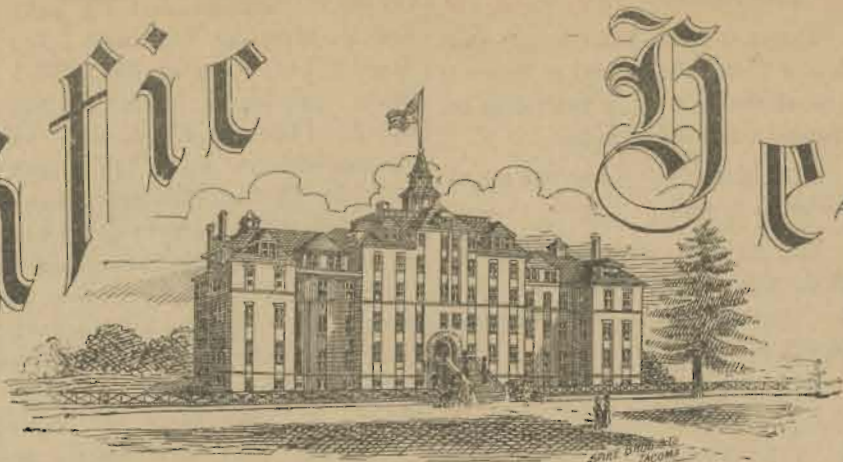

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 22

Parkland, Wash. 4. Juni. 1895.

5te Aarg.

Hvem er en Kristi Korsdrager?

Dette Spørgsmaal skulde vel let nok kunne besvares: Det er ingen anden end Jesu sande Disciple, som er Jesu Korsdrager. Ligesom ved Korsfættelsen, det var Simon af Cyrene, der antages at have været en Jesu Discipel, som fik den Væge at bære Jesu Kors, — men ikke en Pilatus eller Annas eller Kai-fas, — saa er der heller ingen anden nu end Jesu sande Disciple, i sin hans Korsdrager. Men hvor forværring er ikke dette Ord? Naar for Ex. et ondt og hevngjerrig Menneske, der til dagligdags Brug lever i Skjelden, Banden, Bitterhed, Trudsmaal — bliver syg — saa siger han: „Na ja, er det ikke sandt, som det staar at læse, at den, som vil være en Kristi Discipel, saa maa han tage sit Kors op.“

Og atter en Anden, som ved Beslevnet, Drif og Svir har sat til Alt, som han har, og Fattigdom, kommer som en Vandringssmand, Unaade, Diskredit, som den, Følgende, — saa begynder man idet man taler om sine Kors at trøste sig ved sine Lidelser og forelsker sig saaledes i sig selv, at de græder Medlidensheds Taarer over sin egen Elendighed istedetfor Angers Taarer over sine Synder. Istedetfor at væmmes og forstrækkes over sig selv, bliver de endmere indtagne i sig selv, som om de var lutter Helgener, — de eneste fromme Fax i Gader, der maa undgælde for Alles Misgjerninger. Istedetfor at omvende sig, sætter de sig endmere af i sit udmagssædige Hovmod og Egenretsjærdighed. Straffen tjener dem til Forhærdelse, istedetfor til Domygelse. Fulde af „Bitterheds Galde og bundne i Uæterjærdigheds Baand,“ kan de sjelden tale om sin Næste, uden at tale ude om ham. Og medens Næstens Feil og Sgaaede stødte voger dem i Dinene, bliver denne Verden dem for trang, som Hvedelæden mellem Tornesødderne, og de ønske sommetider at saa vandre vestra, — frelsede ved sit eget Kors, og for medelt vor Herres Medsyn med dem over alle de har lidt. De mener sig at være Kristi Korsdrager, mens de faktisk har stelt sig sig at de med sine Synder har indbæret Sygdom, Kæmpe, Ulykke med andre Daed til sit Hus, og dog trods dette aldrig faaet Brug for læge og for hans Lidelse.

At Kristi Korsdrager er vist ingen uden den, der som Jesus siger, vil „være min Discipel,“ (Mat. 14. 27) Først naar man er „kommen“ til Jesus, saa man ogsaa lider for hans

„Mans Skyld“ og Gud tilskilfer ogsaa sine visse Lidelser, som skrevet staar (Hbr. 12, 6) „Hvem Herren elsker, den revser han.“ Men da gaar det ofte underligt til. De, som kanste er de allerbedste Guds Børn, løser sig under Lidelserne, som om just de var de mest fortabte Syndere. Medens andre kan tale pralende med uforsulgt Selvbehag om sine Dyder, — saa er disse ofte som fortemte og maa komme idelig paa ny og tigge om Naade, Naade. Mens andre gaa bent frem med rank Rakke, som om der ingen Farer mere var i Verden, — saa er de ofte fulde af en usigelige Frygt og Væven. Ja en saadan Frygt endog, at de ofte ikke tør tale med nogen anden end Gud derom. — Og dog er de Guds Hellige, Gfællige, Udvalgte, Retfærdige og Rene, til hvem Herrens Ord lyder: „Frygt ikke du lille Hjerd, thi det er Ederes Fader behageligt at give Eder Riget, Salige ere I, som nu græde thi I skulle le. Salige ere I fattige, thi Guds Rige er Ederes“ (Luc. 6). Nei, har du engang smublet ved Kristi Kors ved dine Synder, — og smublet sig, at du ikke mere kunde reise dig, for han som hang paa Korset, — tog alle dine Synder fra dig og løstede ganske Væden af dig, — da fryd dig, om du end maa lide noget for hans Skyld: Miskjendelse, Forhaanelse, Anfægtelse, Fagttigdom, Sygdom, pludselige Ulykker — og hvem kan nævne alt? „Alting tjener dem til gode som elsker Gud!“

Og dog er det vist, at de Ugubelige ogsaa har sit Kors — om de end ikke bærer den Kristnes Kors og følger Jesus efter. Ligesom den ubodfærdige Kæver ved Jesu Side maatte bære sit Kors til Retterstedet og siden hænges paa sit Kors, saa har de Ugubelige vist paa sin Bis sit Kors. Som David siger: „Den Ugubelige har mange Smerter“ (Ps. 32, 10). Og naar saa det gaar den Ugubelige lide, saa raaber ogsaa da Gud til ham: „Omvend dig! Omvend dig! — Den Ugubelige forlade sin Vej og hver, som gjør Uæter sine Tanker, og omvende sig til Herren og han skal forbarne sig over ham og til vor Gud, thi han skal mangfoldig tilgive.“ (Ei. 55) Den ene Kæver ved Jesu Side, han omvendte sig paa sit Kors til Jesu Kors og bad Jesus om Naade. Maatte den Ugubelige fra sit Kors dog rei saa syn paa ham, som forstæpt midt iblandt Kæverne døde for alle Ugubelige, — ba vil de ogsaa saa et ret Syn paa alle Lidelser her i Verden og tuane sig:

„Nei, kun at Kristus for mig

led

„Mig hjælpe kan til Salighed;
„Nei, hverken lidet eller stort,
„Det hjælpe kan, hvad jeg har gjort!“
Nils Siere.

Lid Ondt med Evangelium.

1 Tim. 1, 8.

I det gamle Testamente havde Gud givet Israels Børn en Lov som bestemte, at naar Hæren var forsamlet og særdig til at drage i Krig, skulde Fogderne „tale til Folket og sige: I vo er den Mand, som er frygtagtig og blødhjertig? hangaa hen og vende tilbage til sit Hus, at han ikke skal gjøre sine Brødres Hjertemistrøstigt, som hans Hjerte er.“ (5 Moseb. 20, 8).

Nu er en Kristens Bio fra først til sidst en Kamp. Alle Kristne udgjøre tilsammen et Kristi Kongerige her paa Jorden, som gjerne vil Fred, men som dog uafslædig maa ligge i Krig mod andre og ydre Fiender. Derfor kaldes Kirken verne de stridende Rirke, og stridende vil den være, saalænge der findes en Guds Fiende paa Jorden, det vil sige indtil Verdens Ende. Den, som vil være en Kristen, maa være belavet paa dette, det er noget, som Guds Ord paa saamange Steder minder os om. Djævelen er altid vaagen og lucer paa Anledning til at vinde en Fordel over de Kristne og bruger dertil især sine trofaste Forbundne, Verden og Rjødet. Han kender Menneskets Temperament og Tilbøieligheder, ved ogsaa meget godt, hvilke særegne Fristelser der for hver Enkelt ligger i Naturomgivelserne, i Klimatet, i hans egen Helbredsstilstand, hans Kaldsgjerning, hans Umgangsfreds, hans egen og hans Naboers økonomiske Forjæring osv; og ledet af denne Kundskab, sætter Djævelen ud de Snarer, som passer bedst til det Budt, han vil fange. Deri er han den første Mester, thi han har nu i snart 6000 Aar studeret Menneskenaturen og Alt, hvad der kan tjene til at fremme eller hemme hans Hovplaner. Bevæggrunden til alle disse Bestræbelser fra Djævelens Side er hans umættelige Had til Gud og alt, hvad Gud har gjort, og dette Had er saa over al Tanke stort og dybt, at det endog har udslukket Egenkjærligheden i hans Hjerte, thi der kan ikke være nogen Toil om, at han hader sig selv, fordi han ikke kan nægte, at endog han er en Guds Skadning.

Dreven af Hovlyst sneg denne onde Fiende sig ind i Edens Have og øde-

lagde Guds Villide hos vore første Forældre, idet han istedenfor den medfættede fuldkomne Kjærlighed til Gud og glade Underkastelse under hans Vilje indplante de Bantro, Hovmod og Had i deres Hjerter. Derved havde han skrytet hele den vordende Menneskeslægt i Synd og Elendighed, og han mente, at nu havde han revet Menneskene udaf Guds Haand, og bestjæmnet Skaberens ved at ødelægge for ham den synlige Stabnings Krone; han mente, han havde seiret.

Men allerede samme Dags Aften maatte han af Guds egen Mund høre de Ord: „Kvindens Sæd skal sønderskneuse dit Hoved.“ Mærkeligt, at den første Forkyndelse af Evangelium blev henvendt ikke til Menneskene, men — til Djævelen i vore første Forældres Paahør. Men for Djævelen var det ikke et glædeligt Budskab. Det sagde ham, at der var Fare for, at Byttet kunde slippe ham af Hænderne, dersom Guds Frelsesplan skulde blive gennemført. Paa den Naade vilde hans Hov blive tilintetgjort og han selv bestjæmnet. Det for Menneskene saa glædeligt Budskab om Frelse fra Synd, fra Død og fra Satans Rige var og er for ham den stræfeligste Nyhed, og derfor har han altid været Evangeliets svorne Fiende. Alle hans Bestræbelser gennem alle Tider har gaaet ud paa at ødelægge eller idetmindste hindre Evangeliets Virkninger paa Menneskene. Men Evangeliet har altid vist sig som en Guds Kraft til Saliggjærelse for hver den, som tror. Den som ved en sand og levende af Gud selv virket Tro griber Evangeliets Forjættelser, bliver ikke derved sat udenfor Faren for Djævelens Angreb, megetmere bliver han nu i end hørte Grad udsat for disse, men han trer i Evangeliet det guddommelige toeggede Sværd, hoormed han kan tilbageflaa Djævelens snedige Angreb, og i Troen paa Kristus har gan det Skjold, som alene kan beskytte gam mod Djævelens gloende Pile.

Dette Djævelens grændseløse Had til Gud gaar ud over alle Mennesker. Hovningerne og alle Bantro sætter han stadig mere ind i sine Barn og affjærrer, saavidt det staar til ham, at Anledning til Frelse; thi skulde nogen af dem blive frelst, saa vilde Gud og alle hans Engle glæde sig deroover, og det kan han ikke taale. Men mest raser han dog mod Kristi Rike paa Jorden og mod alle dens enkelte Medlemmer, saa Barnet i Baggen til den vakkene Olding. Det drænder i gam, at alle disse ere ved Guds store Naade ud-

re vne af hans Magt, og han lader inte Middele uforfægt for at vinde tilbage det Table.

Standhed, i denne Kamp maatte vi ligge under, om vi vare overfarte til os selv. Men vi have en Konge, der mægtig beskytter sit Rige, og mod hans Magt formaar selv Djævelens store Magt slet intet, og jo mere vi erkjender vor egen Svaghed, desto stærkere blive vi i ham til at modstaa vor Saligheds Fiende. Denne vor Konge, Kristus, kalder sig ogsaa vor Hjerde for dermed at udtrykke den store Omhu og Kjærlighed, hvormed han sørger for os og beskytter os mod al Fare. Han fortæller os i sit Evangelium, hvorledes han har sat sit Liv til for sine Faar, hvorledes han kjender dem alle, kalder dem ved Navn, hvorledes de kjende ham paa Røsten, Evangeliet og med Glæde følge dets loftende, kaldende Stemme. Han fortæller, hvorledes han handler, naar et af hans Faar er kommet paa Vildspor; da forlader han de andre Faar og gaar efter det Table og leder og kalder, indtil han finder det, saa lægger han det paa sine Skuldre og bærer det hjem med Glæde, ja, gjør saa meget Væsen af en stakkels fæltt Menneftjæl, at han sammenkalder Himmelens Engle, forat de ogsaa kan saa være med og dele hans Glæde. Klinger ikke dette utroligt? — og dog er det sandt. Denne samme store, kjærlige Hjerde har selv sagt det i mange Vidners Maaord.

Det er ogsaa vist, at den, som vil være en sand Kristen, maa være forberedt paa, at Fæder vil omringe ham paa alle Kanter, og hvis han til en eller anden Tid ikke ser nogen Fare, saa kan han gjerne sætte dette ned som et Bevis paa, at der just da lægges en snar, skjult Snare, som han især maa tage sig iagt for. Men paa den anden Side er det ogsaa vist, at den, som lader sig indskrive blandt Jesu Stridsmand, tjener i en Hær, som aldrig taber i Slag, men altid vinder. Selv den strøbeligste Kristen overvinder Djævelen, saalænge han med en sand, om end nok saa svag, Tro holder fast ved Evangeliets Forjættelser. Slipper han disse, saa er han tabt, men saalænge han holder fast ved dem, om han end frygter og Hjelver nok saa meget, saa er han uovervindelig. Naar det hedder, at Helvedes Porte ikke skal saa Overhaand over Kristi Kirke, saa maa dette anvendes ikke bare paa Kirken i dens Helhed, men ogsaa paa hvert enkelt Medlem i Særdeleshed. I Kristus formaa vi Alt, udenfor ham duer vi intet. Jugen skal rive dem udaf min Haand, siger Jesus.

Kere.

Smuler.

For aandelig Træthed paa Romerbrevets tolvte Kapitel.

Der vindes aldrig noget ved at give efter for et hidfægt Gemut. Mærk dette.

Den Mand, som sirder Behag i Religion, men ikke Theologi, vilde maasse beundre sin høire Arm mere, hvis der ingen Ven var i den.

De Skrifstogtes og Pharisæers store Lærdom kunde ikke sætte dem istand til at opdage hos Jesus, hvad blinde Mennefter med Betthed sandt hos ham.

Hvis din Religion ikke giver dig nogen Trøst i Livet, har du ingen Grund til at vente at den skal give

Trøst i Døden.

Derom et Mennefte tvivler paa Djævelens Tilværelse, er det et temmelig godt Bidnesbyrd om, at han aldrig har kjæmpet i Herrens Tjeneste.

Menneftet er det, det er, ikke det, det ser ud til at være.

Den Sandhed, at Gergesenerne viste Jesus bort fra sig, er et Bevis for, at de fortrak Sorn for Gudsrygt Matth. 8.

Fordi vi undlod at sra Blomster paa Veien for vor Nabo, medens han levede, derfor har vi flere Blomster til hans Begravelse, end der er Brug for.

En tabt Anledning vender aldrig tilbage.

De moderne Kritikers Anstrængelse for at bortforklare Miraklerne er maasse meget videnskabelige, men de lægger ikke større Værdighed for Dagen end Pharisæerne da de sagde: „Han uddriver Djævel ved Djævelens Overste.“

Jesus kostede todt Vand paa den Skrifstogtes Begejstring, som vilde følge ham, men i næste Dødbud presede han en Mand ind i sin Tjeneste som ikke var halvt saa ængstelig for at følge. Men den ene havde beregnet Omkostningerne, den anden ikke.

Markland.

I hore dag, den 30te Mai sluttede Skolen sin Virksomheds første Aar. I den Anledning holdtes en liden Slutningsfest i Skolens Aula fra Kl. 9—11 Formiddag. De forskellige Lærere talte nogle Opmuntrings- og Formaningord til Disipline; imellem Talerne var der Sang eller Instrumentalmusik. Mange, som ikke hørte til Skolens Personale, var ogsaa tilstede, og den store Sal var vel talt. Det vilde være godt, om de Unge vilde lægge sig paa Hjerte, hvad de der til høre, og stræbe at handle derefter ikke bare i Færtien, men ogsaa gennem hele Livet, de vilde have stort Gavn deraf. Gud give, at det soundne Aars Arbejde maa bære megen Frugt, og at Skolens næste Aar maatte kunne udrette endnu meget mere, end den hidtil har været istand til.

Atter har en af Marklands Indvaanere faaet Lov til at vandre herfra og flytte til et bedre Hjem. Denne Gang var det en meget gammel Enke, Mrs. Lavgren, som i mange Aar har haft sit Hjem hos Mrs. Olsen, der for et Par Aar siden flyttede hertil fra Syd Dakota.

Kidsøde var født den 6te Jon. 1808 og døde sidste Onsdag den 29de Mai. Begravelsen foregik den næste Dags Eftermiddag, og en stor Skare af Venner og Naboer fulgte hendes jordfæste Levinger til Graven. Hun var en stille, flittig Kristen, som vel vidste at gjøre Rede for den Tro, som boede i hende. Hun var usædvanlig vel bevandret i den hellige Skrift og kunde, naar det trængtes, oplæse udenad lange Rækker af Bibelsæder af det gamle og nye Testamente og anvende dem paa en meget træffende Maade. Denne Ordets Sæd, som hun tydelig syntes at have bevaret i et smukt og godt Hjerte, var ogsaa den Koff, hvoraf hun lærte under sin sidste Sygdom, hvor svag hun var, og hvor lidet hun end sandsede af andre Ting, saa gif den

dog som et Lyglimt over det gamle Ansigt, hvorefter hun hørte oplæst nogen af sine kjærlige og høire Bibelsæder. Heri ligger en alvorlig Formaning til baade Gamle og Unge om at bruge Bibelen flittigt og alvorligt, indprente sig dens Sandheder, samle sig en Skat af Skrifstogtes i Huskommission og i Hjertet, thi naar Døden kommer, hjælper jordfæste Rigdom intet, men da kommer det til Nytte at have lært og troet og bevaret Guds Ord. Den gamle Kvinde havde vist ingen Penge, og dog døde hun rigere end vel de fleste Millionærer, ja, sin Rigdom tog hun med sig ind i det evige Liv, hvor Jugen kan tage den fra hende.

Søger først Guds Rige og hans Kjærlighed. — Og hvad gavner det et Mennefte om han vinder den gamle Verden, men tager Skade paa sin Sjæl, eller hvad Bederlag kan et Mennefte give for sin Sjæl?

Syttende Mai i Stanwood.

Ogsaa iaar besluttede de Norske rundt Sarwood at fejre gamle Moder Norges Frihedsdag, den syttende Mai. Samlingspladsen blev bestemt at være hos N. J. Brne og, uagtet Veiret fra Morgen af saa lidt truende ud og var kolbt, saa samlede dog en anseelig Skare fra Omegnen, ja ogsaa Mange fra Slagit. Da Regn begyndte at falde, maatte Kvinderne søge ind i Mr. Brues rummelige Hus; medens Mændene opstog sit Baulun i Vaden. Her argumenteredes om, hvorledes det Flag skulde blive, som Norske holdt paa med at samle Penge til. Nogle ønskede det rene Flag, Andre et Flag med Unionsmærket i. De syntes nok alle, at et Unionsflag var bra; men de frygtede for, at Svensken, tror jeg, de sagde, skulde betragte det, som et Tegn paa, at Norge er blot et Lydrige til Sverige, og det kunde de ikke lide.

Vidtlængere ud paa Dagen bedagede Veiret sig, og Bordene bleve dækkede. Taler holdtes da af Kandidat Einar Inul, af J. S. Larson (paa engelsk), af T. Larson samt af Pastor Fosk. Men saa blev man hungtig og træt, og det blev nød vendigt at styrke sig med Livets Fornødenheder, hvilken Trang blev afhjulpen ved de rigelig besatte Borde. Derpaa fremstod Dr. Jensen og gav tilbedste en Harangue i „Da detta Boskemaule.“ Han angreb især Ungdommen, fordi dei vilja jaipa ette Jenkane og injfa vera lifjes mæ oa gaa i Sausaffin og Trefto, som deiras Forældre hadde gjort. Det frembragte en hel Del Latter og Moro. Derpaa havde man Declamationer fra Skolebørnene. Sang mellem hver Tale præstereedes af Stanwood og Slagit Sangkor, og det hele var en vellykket Fest. Indtægterne deraf skal bruges til Religionskole. X

New York den 21 Mai '95.

Kjære Pastor Harsfad!

Med det samme jeg sender Dem disse to Dollars for mine Abonnenter, vil jeg ogsaa sende en Hilsen til Heroldens Læsere. Der kunde maasse være En eller Anden, som inden kort eller lang Tid kom til at rette sit Blik og sine Skridt mod Hjemmet — jeg mener, sit gamle Hjem.

Ku ved Herolds Læsere nok, at New

York er en stor By — med Brooklyn den største i Verden, næst efter London —. Konhande Læsere ogsaa har hørt om det Svindleri, som drives her med de Reisende —. Dite heit „smarte“ Folk blir toget ved Næsen her ganske grundigt. Ku har vi et Hus her i New York, som hører til Kirken (Missionarys) og som er oprettet for at give Gjennemreisende et tryk Herberge under Opholdet her i New York. Det er „Lutherik Pilgrim Hus“, No 8, State Street. Men det vil jeg sige til Enhver, som muligens agter sig bid til Pilgrim Hus, at Expressmænd og Hackdrivers ikke gjerne bringer Folk hid, fordi vi ikke betaler saa og saa meget pr. Head, og naar Hackdrivers forlanger en uforflammet Bris, saa tager vi Passagerernes Parti. Endnu sidste Vordag Aften maatte en stoffers Hack-driver stille af med \$1.50, tjedestor \$4.00, som han for sigte en Passager, som kom fra San Francisco — og tilrods for at en Policemand vilde arrestere vor Passage fordi han ikke vilde rykke ud med \$2.00, som Hack-driveren var kommet ned til.

Reisende kan kjøre med Sporvogn „Belt Line“ til Pilgrim Husets Dør.

Dampskibene er nu overfyldte af Europareisende. Derimod kommer der ikke mange Nykommere fra Europa, undtagen Italienerne.

Venlig Hilsen

E. Peterson.

Tre Hundre om Mæret.

Overlat fra Engelft med Forandringer ved E. S. B.

17.

Forandringen.

Six Maanedere vare forløbne, siden Pastor Carroll modtog Kaldet fra — —. Han havde prædiket og arbejdet med Trofast i sin Gjerning — Hvert Kvartal havde han modtaget den af Menigheden lovede Presteløn.

Han ved, han har med Guds Hjælp og Bistand forfægt at udføre sin Gjerning saa oprigtig og i Kjærlighed baade til Gud og sin Menighed som vel muligt. Menigheden er paa sin Side overbevist om, at den har gjort Alt, som kan forlanges af den. De tilbød ham 300 Doll. om Mæret og fri Bolig. Han modtog Kaldet, og saaledes erklærede efter deres Mening dette som nok til sig og Familiens Ophold og Udgifter.

Hvis Pastor Carroll var fornøjet, saa var det.

„Jeg forstaaer ikke rigtig, hvorledes han kan klare sig med 300 Dollars,“ sagde En, der var mere omsorgsfuld i isadanne Ting. „Det koster mig den dobbelte Sum, og min Familie er ikke større end hans.“

„De faar en stor Del Gaver,“ vil En ialmindelighed svare. Mr. Anderson, ved jeg, sendte dem et Læs Ved for en Tid siden, Hr. Bakke fortalte mig, at han havde sent dem et Stykke af et Læs, samt en Bushel Poteter. Og jeg har en to — tre Gange givet dem forskellige Ting. Jeg er forvisset om, at alle disse Ting vil løbe op til mere end halve Prestelønnen.“

„Dette forandrer Sagen,“ er det fornøiede Svar.

Og dog har Prestefamilien i Et og Alt, med store og smaa Gaver i disse sex Maanedere ikke modtaget mere end høist 25.00 værdt. Men fra disse kan saa trækkes alle de forskellige Damer og

ellers Venner, der saa ofte som muligt har kommet til Middag, Aften o. s. v. i Prestegaarden.

Ser Moaneder har gaaet siden Pastor Carroll flyttede til —

Det var Midvinter, Sneen laa i tykke Lag over Stog og Mark, og Stormen tubede udenfor. Lyset, som sparsomt traengte gennem de isdækkede Binduer, blev dunklere og dunklere, saaaet Past. Carroll snart maatte give op sin Skilning. Han gik derfor ned til sin Hustru og Børn. Det ældste Barn var en Pige paa 6 Aar, kaldet Edith efter Moderen, derefter kom en liden Gut — Edward 4 Aar og Aggy, der blot var en „Baby.“ De var alle tre i den Alder, at de fordrede Moderens Hjælp i næsten alle Ting.

Zdet Carroll traadte ind i Bærelset sagde Mrs. Carroll: „Jeg er saa glad at Du kom ned. Jeg kan ikke saa Aggy af mine Arme et Minut. Det er næsten Tid for Aftensmad, og jeg har ikke engang været istand til at saa en Kjedel paa Komfyren. Aggy er saa urolig.“

Pastor Carroll tog den Lille. Hans Hustru kastede et Shawl over Hovedet, greb en tom Bøtte for at gaa efter Vand.

„Stop, Stop, Edith, Du maa ikke gaa efter Vand i denne Storm. Der, tag den Lille!“

„Jovist kan jeg gaa,“ svarede Mrs. Carroll, og, spænd hendes Mand kunde forhindre i et, var hun ude i den bidende Luft, medens Sneen pidskede hende i Ansigtet.

„Oh Edith, Edith, hvorfor gjør du det!“ sagde hendes Mand, da hun kom tilbage.

„Men Kjære! det er da lige saa let for mig at gaa som for Dig,“ svarede hun.

„Nei, det er ikke, Edith. Jeg er stærk i Sammenligning med Dig. Hvis Du saaledes udsætter Dig for Kulde og Forkjølelse, vil det visstnok blive din Død.“

Mrs. Carroll bærskede Sneen af sig, idet hun sagde: „Oh, en saadan liden Ting vil ikke skade mig.“

Hun havde Vand paa Tøjskuffen og satte den over Ilden, derpaa dækkede hun Bordet og gjorde Alt istand for Aftensmad. Imidlertid gik Pastor Carroll med Aggy paa sine Arme op og ned Gulvet, medens de to ældre Børn legede med en Billedbog.

Som Væjeren har forstaaet, viste det sig, at de \$300 ikke var nok til Familiens Ophold og Pleie. I Begyndelsen havde Carrolls haft en Tjenestepige, men de fandt snart ud, at 9—10 Dollars om Maaneden og Kost og Logi tog bort over 1/2 (en Treiedel) af deres Indtægter, saa de maatte se at klare sig saa godt som mulig uden Hjælp. Sa de fandt ud, at de ikke engang kunde sende Familiens Tøi til Badst, men Mrs. Carroll maatte selv gjøre Alt.

Hun maatte altsaa ikke alene vadske, stryge, lave Mad, passe 3 Børn, men tillige holde Huset i den mest mønsterværdige Orden fra Morgen til Kvæld, da jo alle Besøgende saa efter, hvordan det saa ud i Prestehuset.

I tre Maaneder arbejdede Mrs. Carroll fra tidlig om Morgen til sent paa Kvæld, men ikke uden stor Anstrengelse. Hendes Ansigt blev tyndere og blegere, hendes Gang mistede sin Livlighed, hendes Stemme sin glade Klang. Alt dette saa hendes Mand, saa det med stor Sorg. — men der var ingen Hjælp.

Hans Indtægt var bare \$300 om

Aaret, og af denne Sum var det umuligt at betale en Pige 100 og saa have nok igjen for den allerfimpleste Føde og Klæder.

All, hvad han kunde gjøre var at leste sin Hustru Børde saa meget som muligt; men det var dog i Virkeligheden Lidet han kunde gjøre, og under Alt dette var han tvungen til at se sin Hustru blive mere og mere svag, se hende visne bort.

Hvem ved?

En ny Industri er paa Tale i Tacoma. En C. E. White, har fremvist Prøver paa tørrede Poteter, som siges at være meget gode. Forsøget er gjort af en Mand, som driver med at tørke Frugt ved kunstig Varme, „evaporate.“ Han havde tørret dem paa samme Maade som Bøbler og Prunes. Fra Tilstand smager dette tørrede Stof omtrent som Lim, men ved Røgning faar man udmærkede stuvede Poteter, og — tænk saa den delikate Potetgrød, som man gjerne kunde bære i Lommen, naar man engang imellem sig gjøre en Udflugt til Fjeldene eller andetsteds for sin Sundheds og Fornøielses Skyld.

Imidlertid fortjener Ideen en Tanke. Produktet skal kunne holde sig i aarevis og vilde især være tjenligt som en Del af Provianten paa Skibe som ofte maa forsynes for flere Maaneder ad Gangen.

Kunde det lade sig gjøre at drive denne Industri i stor Skala og saa godt Marked for Produktet, saa er neppe noget Sted bedre sikket dertil end Landet rundt Puget Sound. Poteter groer godt her, og Brænde har vi altså meget af. En liden Fabrik af det Slags kunde maafe med Fordel sættes igang her ved Parkland for Stolens Regning. Fordelagtigt vilde det vel være, at den stod i Forbindelse med en Dairy Farm, saa at Affaldet kunde blive udnyttet.

„Dan afvender og forbynder alt Ondt.“

Ved at læse Past. T. Barsens Reisebrev i sidste „Herold,“ som jeg til at tænke paa en Tildragelse ved en Prestekonferens nogle Aar siden. En af Presterne fortalte, at han paa Veien til Konferensen saa eftertrykkelig var blevet mindet om Guds Bøjskærmelse. En liden Elv, han skulde over, var svulmet op, saa den truede med at rive alle Broer bort. Broen, han skulde over, laa saantunge reisekærdig, og han var saavidt kommen over, da den spød sin Bei. Et Træ længere fremme var undergraved af Vandet, og, strax han var kommen forbi, faldt det! Dertil bemærkede en Anden: „Jeg har ogsaa gjort samme Erfaring. Paa den hele lange Bei fra Hjemmet og hid har det ikke tilspødt mig en eneste Ting!“ M.

Man holder paa at forandre nogle af Kanonbaadene paa Marineholmen til Kullægtene. I en af disse, „Ross,“ fandt man i en „Brødbænt“ en Sæl 38 Aar gammelt engelst og norst Skibsbrød. Det norske Brød havde især holdt sig godt, saa det uden Betænkning kunde spises, medens det engelste var angrebet af Mug. Sæfken, det laa i, var saa stærkt medtaget, at den ikke kunde løstes uden at gaa i stykker. Skraver „Arbejdet“ fra Bergen.

Tac. Tid.

Til Veiledning.

Alle som agter at overvære Pacific Distrikt's Synodemøde, som holdes i Stanwood fra 20 til 26de Juni, tager fra Seattle med Great Northern Jernbanen. Tirsdag kan man ogsaa reise med Dampbaad, „City of Champaign,“ som afgaar fra Pillsb & Bogardus Wharf. Fra nord tager man ligeledes Great Northern Jernbane.

Alle, baade Prester, Repræsentanter og Gæster bedes venligst om at melde sig inde til Under tegnede, for at der kan blive sørget for Plads til dem. — Gud give, det maa blive et vel besøgt og rigeligt velsignet Synodemøde.

L. C. Foss.

Stanwood, Wash.

Hvad Lars ikke likte i Prædikener.

Lars sad i Kirken og hørte paa en Missionsprædiken tilligemed mange andre „gode Kristne.“ Præsten delte sin Prædiken i tre Dele.

I den første Del sagde han, blandt mange andre Ting, at det var en Mand's Pligt at tjene mange Penge.

Vars puffede sin Nabo i Siden og hvistede: „Du, den Mand ved, hvad han taler om! Har forstaaet sin Business.“

I den anden Del sagde Presten, at det ikke blot var en Mand's Pligt at tjene Penge, men ogsaa at spare dem.

Lars var saa glad ved at høre dette, at, dersom vi kunde have set ham ind i Hjertet, vilde vi have set ham ubstribelig tilfredsfillet. Han puffede igjen til sin Sidemand og hvistede: „Det er en Mand for dig, du.“

I den tredje Del sagde Presten, at det var en Mand's Pligt at give Afkald paa Alt det, han eiede, dersom Udbredelsen af Guds Rige fordrede det.

Men nu blev hans Ansigt en Mil langt. Han puffede ikke Sidemanden denne Gang, men hvistede blot: „O my! nu spolerer han det Hele.“ *

Biskop Gallaway af Methodistkirken siger: „Vor Arbeidsmarkt er Berden og ikke noget Kirkesamfund; vor Mission er ikke at røve Jaar, men at rygte Jaar. Det er en hyggelig Kristendom, som maa ty til Rov for at bevare vor Kirke. Der er Menigheder, som har sjaanet Medlemmer fra andre; med Adesko Ord berettes ofte om, hvorledes man ved Bøjskærmelser har faaet Medlemmer fra saa det ene, saa det andet Samfund; ofte bliver det offentliggjort som det mest tilfredsstillende ved hele Mødet; jeg kan ikke tilbageholde en retfærdig Foragt for saadanne firkelige Røveri og Mednyl for Daarskaben hos saadanne svage Menninger, som lader sig fange og drage bort fra sit eget Samfund.“

D. B.

Gid baade Methodister og Lutheranere vilde lægge sig Ovenstaaende paa Hjerte.

Kol en Hær er især med at falde ind i Kina, men denne vil føre Kampen paa en anden Maade end Japaneserne. Frelsens Hær skal nemlig til at forfølge paa at erobre Orienten og bringe Kinas Millioner over til Kristendommen. Væbren af denne Bevægelse er en ung kinesisk Frelseskaldat i San Francisco ved Navn Fong Foo Ling.

Tac. Tid.

Betjendtgjøreelse.

Pacific Distrikt af den norske Synode holder, om Gud vil, sit andet ordentlige Møde i Stanwood, Wash. (Pastor Foss's Korb,) fra 20de Juni til 26de Juni begge Dage iberegnet.

Forhandlingsgjæstande: Kirkens Gøder. Valg paa Embedsmænd maa foretages.

Nærmere Oplysninger angaaende Anmeldelser o. s. v. vil se ved Stedets Prest. Gud velsigne Mødet!

J. J. Johansen,
Distriktets Sekretær.

Mært.

Bogagenter, som vil tjene en passende Løn ved at sælge „Lutherans in all Lands“ og samtidigt gavne Luth. Universitet vil finde det lønnende at arbejde med undertegnede som Generalagent.

Jo før de vælger sit Virkefelt, desto bedre. De kan arbejde paa hvilket som helst Sted der ikke før er valgt som Territorium af andre, og endda arbejde for os. Skriv herom strax baade til undertegnede og til „Lutherans in all Lands Co. Milwaukee, Wis.“

Paa Grund af vor Skole er vi i Stand til at byde vel saa gode Vilkaar som nogen anden General Agent.

B. Harstad.

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa „Pacific Herald“ og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, saa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa fuldt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Der er god Anledning for Gutter og Piger til at gaae baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade Landne Rettigheder til hvem de vil.

Betalt for Herald.

Tom Nelson.....	\$.50
Halvor Olsen.....	.50
Ole N. Erickson.....	.50
H. C. Tved.....	.50
Martin Joergensen.....	.50
H. A. Nordby.....	.50
Ole Baklum.....	.50
George Knudson.....	.50
Søren Bergerson.....	.50
Knud Røste.....	.50
Kolbjørn Berge.....	.50
Emily Rutland.....	.50

Sophus Rasmussen.....	50
John Ohnson.....	50
Nels Nielsen.....	50
D. Nordby.....	50
Aine Arneison.....	50
Anna Eian.....	50

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Ole Johnson, Grays River Wn. \$	25
J. Johnson, " " " " "	25
J. Pedersen, " " " " "	25
Andrew Anderson, Beaver, Ore.	50

Parland, Wash. 3 Juni. 1895.
T. G. Sætra, Kasserer.

Prof. W. Mittelfens's Bog, „Nogle af en Prests Erindringer“ kan faaes hos mig.
Meyer Brandvig.
Parland, Wash.

The Popular Shoe Store
Carlson & Alexander.

Støvler og Sko
„Wholesale“ og „Retail.“
Har netop modtaget ny Forsyning af nye Sorter. Se indom her for Du kjøber hos Andre.
1716 Pacific Ave. ligeoverfor N. P. Depot.

C. Quevli.

Norsk Sæge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.
Kontortid 11—12. 2—4. 7—8.
Søndag 12—1.

Præsternes Adresser i Pacific Distrikt.

- V. G. Ross, Stanwood, Snohomish Co., Wash.
- Carl Hoel, Everett, Wash.
- J. J. Kvam, 1638, Twelfth Street, Seattle, Wash.
- B. Harsstad, Parland, Pierce Co., Wash.
- Carlo A. Sperati, Parland, Pierce Co., Wash.
- N. Christensen, Parland, Pierce Co., Wash.
- E. Vallestad, New Centerville, Wis.
- L. Larsen, Care Rev. U. G. Hjermstad, Holmen, La Crosse Co., Wis.
- V. Nissen, Galhamei, Wahkiakum Co., Wash.
- E. Poulsen, Cor. G. Grant & 10th Str., Portland, Oregon.
- N. Pedersen, Silvertown, Marion Co., Oregon.
- D. Otterjen, Box 331,ureka, Cal.
- E. Skabo, 237 E. 4th St., Salt Lake City, Utah.
- C. Ornsberg, 1631 Howard Str. San Francisco, Cal.
- J. P. Dietrichson, 1371 Tenth Street, Oakland, Cal.
- J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno, California.
- J. E. Wøhl, 1617 1/2 Howard Street, San Francisco, Cal.

Fred L. Larne.

„In Adjuster“

Guldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udbalg af Jewelry, solid og plated Solvager og optiske Instruementer.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma.....Wash.

Cow Butter Store

Smør, Mælk, Ost, hermetisk nedlagte Sager osv.

Priserne ere rimelige.

Varerne ere, hvad de udgives for at være

A. S. Johnson & Co.,
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Cash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. Tacoma Wash

Students Supplies
--of all kinds--

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave Tacoma, Wash

Central Drugstore

1101 Tacoma Ave. Hjornet af Ellevte Gade og Tacoma Ave.

H. C. Anderson, Eier.

Anbefales det skandinaviske Publikum til velbillig Eogning. Skandinaviske Familiemediciner habes altid paa Lager. — Den norske Apotheker Th. G. Hirsch er altid til Tjeneste med et godt Raad hvis det behøves.

Sko og Støvler.

Stomager S. Olsen er flyttet fra Jefferson Ave til Tacoma, Ave. No. 1109 og sælger Sko og Støvler billigere end nogenstunde før. Han har saa stort Lager som noget andet Hus i Tacoma.

Gaa og se hans Lager, og du vil finde fine og gode Varer til billige Priser.

At Du vil faa reel Behandling ved Du, som er hans Kunde.

Du kan faa fine Mandssko for \$1.50, \$1.75 og \$2.00, og Damesto til samme Priser samt gode og pene Barnesto til uhyr lavt Priser.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Vilkaar omtrent 13 Mil syd fra Parland og 4 Mil fra Jerubane-station. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Luste.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og „Improvements“ fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bevoret med Stog og en Del er opdyrket Lavland i god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel sikket, for Kreaturaavl, og et Meieri kunde drives med Fordel.

Der er flere Huse og især store Udhuse med Tørkehus for Humle, Høpresse Humlepresse og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Unio. Asso. Parland, Wash.

Lutherans in All Lands

er en Bog indholdende mange værdifulde Oplysninger om den lutherste Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Skoler og Barmhjertighedsanstalter. Overalt modtages den med Glæde og roses af alle.

Denne Bog kan faaes ved at indsende til Undertegndere \$2.75 for den billigste eller \$3.75 for næstbedste eller \$4.50 for bedste Indbinding. Agenter søstles overalt og faaar gode Vilkaar. Man henvende sig til B. Harsstad, Parland, Pierce Co., Wash.

Skandinavian
-American Bank.

1538 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital	\$100,000
A. E. Johnson,	President.
G. Stetzbach,	Vice President
H. E. Anstved,	Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindsetninger. Kjøber og sælger Verker paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt „Money Orders“ paa alle Postaaabnerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

Genera! Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt udføgt N. P. R. R. Land i Washington.

Nye Varer Nye Priser.

Hvis Du vil have en Klædning, der passer, af nyeste Mode og lavet af bedste Tøj, der findes i Markedet, da kom og se, hvad vi har af byde, forend Du kjøber andetsteds.

Sort Lager er større end nogenstunde før, og vore Priser ere lavere end hos nogen af vore Konkurrenter.

Tilstrækkelig Kapital sætter os istand til at kjøbe billigere end vore Konkurrenter, der smaa bruge Kredit.

Vi nævner her nogle af vore Godtkjøbsartikler:

Satinette Svits for Mand	= = = = =	\$3.00
Cutting flannel Oberstjorter for Mand	= = = = =	.20
Arbejdssko for Mand	= = = = =	.90
Fine Dress sko for Mand	= = = = =	\$1.25

Red Front Clothing & Shoe Co.

1728 Pac. Ave. li eo erfor N. P. Depot.

Hans Forkefson, Bestyrer.

Land for Salg.

2000 Acres Land billigt for Salg, alt i et Stykke. En Del af det er ypperligt Farmingsland og Resten særdeles egned for Frugtabl og Dairy purposes. Der er baade Høiland, Bottonland og Skovland.

Er derfor særdeles passende for en Koloni. Skandinaver søstles helst. Det kan udlægges i Stykker paa mange eller faa Acres efter Behag. Landet er befiggende i den frugtbare Willamette Valley i Staten Oregon og omtrent 7 1/2 Mil fra en livlig By paa omkring 5000 Indbyggere. Det skal ogsaa bemærkes, at dette Land ikke ligger ude i Vildniset, men i en Trakt, hvor der har været sættet rundt omkring i mange Aar. Dette Stykke Land er nu under disse pinagtige Tider, da Landpriserne ogsaa er trykket ned, at faa efter vor Mening for nær sagt en Spotpris. Manden, som eier det, er ængstelig for at sælge, men han vil sælge alt under et. Her er altsaa en god Anledning for en eller flere af vore norske Pengemænd til at gjøre et godt Investment ved at kjøbe dette Land og saa starte en Koloni. Den eller de, som har Cash kan her gjøre en god Vergain.

For nærmere Underretning henvende man sig til „Pacific Herald,“ Parland, Wash.

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny Oversættelse Guldsnit Skindbind 9x6	—\$2.75
" " " " " " " " " " " "	9x6—\$3.00
Lommebibler " " " " " " " " " " " "	med Omflag \$1.60
" " " " " " " " " " " "	uden = \$1.35
Nytestamenter " " " " " " " " " " " "	\$0.75
Synodens Salmebøger " " " " " " " " " " " "	\$0.65
Landstads med eller uden Tert i stort Udbalg fra 5061	til \$1.30.

Forforskjellige Bøger af Pastor Junde pr. Stk. 75ct.
Synodens Bibelhistorie 25ct. Forklaring 25ct. Katekismus 15ct.
Billed N. B. G. 15ct.

Tacoma Tidende, Tacoma, Wn.

Metropolitan

— Savings — Bank. —

(Incorporeret 1887.)

Theaterbygningen Hjør't af 9 og C St.

Åben daglig fra Kl. 10. til 3.

Lordag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital	\$100,000
H. H. Cassar,	President.
C. W. Enos,	V. President.
O. S. Selvig,	Cashier
H. H. Vandervilt,	Asst Cashier.

Directors.

Dommer C. J. Stiles, C. W. Griegs, J. W. Anderson
G. E. Holmes, Theo. Boemer, Geo. P.
Eaton, H. H. Cassar, C. W. Enos,
Jas. E. S. Johnson.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Juli og Oktober. Pengene udløanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkkaar. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Pacific Herald

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

udkommer hver Uge og koster

forstubsvis 50 Cents per Aar.

Alt, som vedkommer Bladets Redaction, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til T. G. Sætra, Parland Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

Entered at the post-office at Parland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.